

Полі людські

Варя і Тоня, дарма що рідні сестри, «воювали» між собою з дитинства. Варя старша на два роки, метка, жвава, намагалася командувати тихою сестрою.

Часто сперечалася з матір'ю, боялася лише батька. Гарна, весела, хлопці біля неї так і увівливалися. Вчилася так собі, проте дуже любила гарно одягатись, танцювати, співати, не минала жодної нагоди повеселитися.

Тона вчилася на «відмінно», крім школи, нікуди й не ходила, особливо любила читати. До одягу не була приспілена, частіше доношувала сестрине вбрання.

Коли сестри часто сперечалися, навіть батьки не могли їх примирити.

Одразу після школи Варя вищукчила заміж, але, проживши з чоловіком кілька місяців, повернулася до батьків, пояснивши своє рішення так: «Не склалося». Тона зачікінчи школу із золотою медаллю, вступила до Миколаївського педінституту. На практику приїхала до рідної школи, де й познайомилася з учителем історії Іваном Петровичем. Гарний, інтелігентний, розумний і нежонатий. Вони одразу відчули взаємну симпатію, яка досить швидко переросла в палько почуття. Тона познайомила Івана з батьками, він їм дуже сподобався. Тож, коли чоловік прийшов просити її руки, з радістю благословили молодят.

Весілля виришили зіграти через три місяці. Вже й шилося весільне вбрання...

Варя, вперше побачивши Івана, наче закляла. Матері сказала:

- От тебе й тихоня! Бачиш, не тільки книжки в неї у голові, тако-

Пізче казтте

го жениха знайшла. Хто б подумав! Відбити, чи що?

- Схаменись! Свісті в тебе немає! - занепокоїлася мати.

Але з того часу Варвара все крутилася біля Івана, звабливо страйючи очима. А якось умовила його піти до клубу, де брала участь у підготовці спектаклю «Ой не ходи, Грицо, та й на вечорниці». Мовляв, хлопець, що грав Гриця, переїхав до іншого міста, чи не міг би Іван його замінити. Погодився, бо не хотів відмовляти сестрі нареченої. Відтоді все й пішло: грали закоханих, і скоро Іван заховався в ній по-справжньому.

А що ж Тоня? Вона спокійно вчилася у Миколаєві, повністю довіряла коханому. Якось на вихідні приїхала до батьків, саме була готова весільна сукня. Розклала її на ліжку. Сестри вдома не було. Мати, ще як тільки Антоніна переступила поріг, почала її сквильовано розповідати, що Варвара багато часу проводить з Іваном.

- Мамо, вони ж грають закоханих! Тут і Варя прийшла, весела, очі сяють. Побачила весільну сукню, захоплено вигукнула:

- Яка гарна! Дай я одягну!

Мати заступила собою вбрання:

- Не можна приміряти сестрине весільне вбрання. Навроциш...

- Мамо, ну що за забобони. Нехай одягає! - дозволила Тоня.

Варя довго крутилася біля дзеркала. Сукня їй дуже личила.

А за два тижні до весілля Іван написав Тоні, просив пробачити його, але він покохав Варю й вони виришили одружитися. Тона змиріла.

Спочатку молодята жили непогано. Іван душі не чув у дружині. Коли ж народилася дівчинка, щасливішо-

го батька не було. Вставав до Оксанки ночами, грався з нею, бо дружина не дуже добре виконувала материнські обов'язки. Де й ділась її ніжність. Почалися сварки, усе їй було не так. Через два роки Варя забрала дитину й пішла від чоловіка. Сказала, що заслуговує на краще життя. Пойшла до обласного центру, влаштувалася працювати в ресторані, жила в гуртожитку - весело жила. Дитині місця там не було. Привезла до батьків. Трагіялись її чоловіки, та всі були не такі...

Тона, закінчивши інститут, одержала направлення в Первомайськ. Любила племінницю, як свою доньку. Коли Оксанка підростла, забрала від батьків до себе. Заміж так і не вийшла. Іван теж не одружився, поїхав на заробітки до Сибіру. Іноді приїжджає до дитини, просив Тоню зійтися з ним. Довго йому не вірив. Аж одного разу Іван приїхав у Первомайськ і залишився в Антоніні.

Минув час. Тона готувалася стати матір'ю. Була вже немолодою, мала проблеми зі здоров'ям. Незадовго до пологів приїхала Варя, сказала, що хоче забрати Оксанку. У неї все добре: хороший чоловік, чудова квартира. І чоловік вважає, що дитина має бути з матір'ю.

Як тільки приїхала сестра, у Тоні від поганого передчуття стислося серце. Та не могла ж її вигнати. І Варя наче була зовсім іншою - скромною, спокійнішою, з Іваном поводилася, як із родичем. Узялася допомагати ремонтувати квартиру, варилася варення, консервувала.

За кілька днів Тоню відвезли в пологовий будинок. Пологи були тяжкими, дитина народилася мертвово. Тоні було тяжко й горко, тим більше,

що лікарі сказали: більше не зможете мати дітей. Хотілося підтримки коханої людини. Не витримала, втекла з лікарні, не дочекавшися виписки, прямо в халаті. Приїхала додому і побачила Івана та Варю разом...

Не могла зрушити з місця. Ніби чиясь безжалісна залізна рука стисла серце. Не пам'ятає, як вийшла, куди йшла. Прийшла до Бугу. Сіла на скелі, дивилася на воду без думок, без почуттів. Повний місяця освітлював усе навколо, було тихо-тихо. Пахло чебрецем і полином. Тона гірко заплачала. Після чого відчула полегкість. Глибоко зітхнула й побачила біля себе Івана, котрий стояв перед нею на колінах і тих плакав:

- Знаю, мені немає прощення! Але прости! Не знаю, як це сталося. Прокинувся уночі, а біля мене Варя, тепла, ніжна...

- Не хочу вас бачити, обох!

Поїхали Іван та Варвара, забрали Оксанку. Залишилася Тона з розбитим серцем та понівеченими надяями. Сама... Якби не робота, на відміні вийшла б. Жила школою. А Варя так і не жила з Іваном, погралася і знову кинула його, повернулася в місто до чоловіка.

Коли тяжко захворів батько, сестри зустрілися в рідній хаті вперше за двадцять років, що минули після тієї ночі. Доглядали батьків разом, мати теж була хвора. Горе трохи їх примирило.

Помер батько, і вони по черзі додглядали матір, котра нікуди з рідної хати не захотіла. Сестри вже були на пенсії. Помираючи, мати просила їх помиритись, адже обидві одинокі. Обіцяли. Виришили бать-

ківську хату не продавати, використовувати як дачу. З весни до осені жили там. Але злагоди й миру між ними так і не було. Породили город, садок, кімнати.

Ворожнеча так би й продовжувалася, коли б не нещастя. Взимку Варвара підсковзнулась і зламала ногу. Сусіди відвезли в лікарню. Там її прооперували, накладали гіпс, сказали, що лежати доведеться не менше місяця. А умови в лікарні погані, харчування ніякого. Та хто ж її вдома додглядатиме? Дочка давно вийшла заміж за військового, живе на Далекому Сході, та й відносин між ними не дуже теплі. Не приїде. Плаче жінка...

Знайомі розповіли Антоніні про нещастя, яке спіткало сестру. Вислухала й пішла у своїх справах. Старалася не думати про почути, адже стільки горя принесла її сестра.

- Боже, як же я очерствіла. Це ж там сестра, єдина в світі рідна людина! Безпомічна, голодна, як же вона тепер буде?

...Вранці Антоніна забрала Варвару з лікарні до себе. Доглядає за нею. А Варвара плаче і кашеється за всі сконці гріхів.

Любов МАТВІЄНКО

РОБОТА НА ПОЛІ. Попередній запис на збір полуниці. Тел.: 098-027-12-07, 067-752-40-17; 3\п. від 150 грн. в день.

В магазин "Каштан" ТЕРМІНО-

ВО ПОТРІБНІ ВАНТАЖНИКИ.

Тел.: 097-490-93-81;

067-491-52-14.

Районну газету «Новини Андрушівщини» можна придбати в магазині ПП Шаховця, у ветаптеці, на ринку біля автостанції та в редакції.

Кримінальна хроніка

В період з 21 по 27 квітня в Андрушівському РВ УМВС України в Житомирській області зареєстровано 45 заяв та повідомлень про злочини і пригоди.

21 квітня гр. Т., жителька с. Степок, повідомила, що її сусід - гр. Б., відносно неї вчиняє неправомірні дії. Перевірку проводять дільничні інспектори міліції.

22 квітня надійшло телефонне повідомлення від фельдшера с. Новоівницьке про те, що за місцем проживання виявлено труп гр. С. 1976 р. н. Слідчо-оперативна група не виявila ознак насильницької смерті. Судмедекспертиза встановила, що смерть настала внаслідок гострого алкогольного отруєння. Перевірку проводять дільничні інспектори міліції.

25 квітня гр. М., жителька с. Івниця, повідомила, що її чоловік, гр. М., спричинив їй тілесні ушкодження. Перевірку проводять дільничні інспектори міліції.

Оксана ОГРІ, інспектор по РЗГФ, ст. лейтенант міліції

ШАНОВНІ ЖИТЕЛИ АНДРУШІВСЬКОГО РАЙОНУ

13 червня в приміщенні Андрушівського райвідділу міліції особистий прийом громадян буде проводити полковник міліції Криворучко І. Г. Попередній запис здійснюється за телефонами: 2-18-61 та 102.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ

3 ТРАВНЯ увесь день небо буде вкрите хмарами. Без опадів.

Температура: вночі +8; +10; вдень +19; +21.

Погода за останні 130 років: макс: 26,2° (1977); мін: -1,9° (2000).

Народний прогноз погоди. 3 травня відзначається день пам'яті Федора Трихіни. Дощ у цей день відчує хороший урожай.

4 ТРАВНЯ в Андрушівці буде хмарним. Без опадів.

Температура: вночі +9; +11; вдень +14; +16.

Погода за останні 130 років: макс: 25,5° (1946); мін: -1,1 (1994).

Народний прогноз погоди. 4 травня відзначається день пам'яті святого мученика Іануарія, єпископа. Потрібо спостерігати за черемховою: чим раніше вона починає цвісти, тим спекотнішим буде літо.

5 ТРАВНЯ в Андрушівці погода буде похмурою. Можливий дрібний дощ.

Температура: вночі +8; +10; вдень +13; +15.

Погода за останні 130 років: макс: 27,9° (1954); мін: -1,6° (1999).

Народний прогноз погоди. У цей день відзначається день пам'яті апостолів Нафанаїла, Луки, Кліmenta. Якщо 5 травня вночі заморозок, то ще 40 днів уранці буде холодно.

**Головний редактор
Марія ОЛЕКСЮК**

Підписано до друку 29.04.2014 року.
Індекс 61328
ТИРАЖ 3030 Зам. 599

Районна громадсько-політична газета
РЕєстраційне свідоцтво ЖТ 268 від
16.04.2003 р.

Співзасновники:
Андрешівська районна державна адміністрація,
районна рада, трудовий колектив редакції

Адреса редакції: 13400, м. Андрушівка, вул. Кірова, 2.
Телефони: редактор- факс (236) 2-16-30,
відповідальний секретар, бухгалтерія, комп'ютерний центр 2-19-35.
Електронна пошта: Kuriata@meta.ua

За якість друку відповідає Житомирське книжково-газетне видавництво "Полісся" (м. Житомир, в